

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Waldemar Płóciennik

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Agnieszka Niewiadomska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej,

w sprawie **M. R.**

skazanego z art. 200 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 24 kwietnia 2024 r.,

kasacji wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich - na korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie

z dnia 7 listopada 2016 r., sygn. akt II K 541/16,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok w zakresie braku rozstrzygnięcia o okresie trwania obowiązku zgłoszenia się do Policji orzeczonego w pkt 4, 5, 6, 7 zaskarżonego wyroku i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w Opocznie do ponownego rozpoznania;**
- 2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;**

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz M. R. kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów obrony w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Waldemar Płóciennik

Włodzimierz Wróbel

Eugeniusz Wildowicz

[PGW]

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 7 listopada 2016 r. (sygn. akt II K 541/16) M. R. został uznany winnym czynów z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 200 § 3 k.k., art. 200a § 1 i 2 k.k., art. 202 § 3, § 4a i 4b k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 202 § 3 i 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., z art. 202 § 3, § 4 i § 4a k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, za które wymierzono mu karę łączną 6 lat pozbawienia wolności. Orzeczono także na podstawie art. 39 pkt 2b k.k. w zw. z art. 41 a § 2 i 4 k.k., środki karne, tj. zakazy połączone z obowiązkiem stawiennictwa po opuszczeniu zakładu karnego dwa razy w miesiącu w Komendzie Powiatowej w B., za czyn z pkt I aktu oskarżenia na okres 8 lat, za czyn z pkt II aktu oskarżenia na okres 8 lat, za czyn z pkt III aktu oskarżenia na okres 6 lat. Na mocy art. 90 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. orzeczono następnie łączny zakaz w rozmiarze 8 lat jakiegokolwiek kontaktowania się z małoletnimi poniżej 15 roku życia pokrzywdzonymi T. T. oraz P. K. (bezpośredniego czy też za pośrednictwem innych osób oraz za pośrednictwem wszelkich urządzeń telekomunikacyjnych oraz informatycznych), zakaz zbliżania się do małoletnich wyżej wymienionych pokrzywdzonych na odległość mniejsza niż 50 metrów, zakaz przebywania w budynkach zbiorowego pobytu osób małoletnich poniżej 15 roku życia (szkoły, przedszkola, żłobki zorganizowane place zabaw) i zakaz zbliżania się do tych budynków oraz osób małoletnich poniżej 15 roku życia przebywających w tych budynkach na odległość mniejszą niż 50 metrów połączonych z obowiązkiem

stawiennictwa po opuszczeniu Zakładu Karnego dwa razy w miesiącu w Komendzie Powiatowej Policji w B.

Powyższe kary oraz zakazy były uzgodnione z oskarżonym w trybie art. 335 § 2 k.p.k.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. wniósł Rzecznik Praw Obywatelskich, zarzucając wyrokowi *„rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie art. 343 § 6 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wniosku o orzeczenie, na podstawie art. 39 pkt 2b k.k. w zw. z art. 41 a § 2 i 4 k.k., wobec oskarżonego postulowanych przez prokuratora zakazów, połączonych z obowiązkiem stawiennictwa po opuszczeniu zakładu karnego w Komendzie Powiatowej Policji w B. dwa razy w miesiącu na okresy odpowiednio 8 lat (rozstrzygnięcia ujęte w punktach 4 i 5 wyroku) i 6 lat (rozstrzygnięcie ujęte w punkcie 6 wyroku) oraz finalnie na okres 8 lat (rozstrzygnięcie ujęte w punkcie 7 dotyczącym łącznego okresu zakazów) w sytuacji gdy, zgodnie z treścią art. 43 § 1 a k.k., obowiązek ten orzeka się najdłużej na 12 miesięcy.”*

Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Rzecznika Praw Obywatelskich okazała się zasadna w zakresie, w jakim wskazywała na naruszenie przepisów procesowych związanych z uwzględnieniem wniosku złożonego w trybie art. 335 § 2 k.p.k. Jednak odmiennie niż Rzecznik Praw Obywatelskich, Sąd Najwyższy ocenił sposób naruszenia tych przepisów.

Sentencja wyroku, odpowiadająca uzgodnieniom pomiędzy oskarżonym i oskarżycielem publicznym w odniesieniu do rozstrzygnięć o czasokresie trwania zakazów jest nieprawidłowa, lecz nie z uwagi na błędne (sprzeczne z art. 43 § 1 a k.k.) ustalenie trwania obowiązku zgłaszania się do Policji przez oskarżonego. Czas obowiązywania zakazów zbliżania został określony precyzyjnie w granicach dopuszczalnych na gruncie art. 43 § 1 k.k. Modelowo jednak orzeczenie takie, tj.

zawierające łącznie opisy samego zakazu oraz obowiązku wynikającego z art. 41a § 2 zdanie drugie k.k. powinno przewidywać dwa osobne rozstrzygnięcia co do trwania każdego z nich. Zaskarżony wyrok zawiera jednak wyłącznie to pierwsze, w odniesieniu do drugiego do czynienia mamy z nieuzasadnionym i przez to rażąco błędnym pominięciem.

Sąd meriti z naruszeniem wskazanych w kasacji przepisów prawa procesowego zaakceptował wniosek oskarżyciela, który nie zawierał uzgodnionego z oskarżonym okresu trwania obowiązku polegającego na stawiennictwie po opuszczeniu Zakładu Karnego dwa razy w miesiącu w Komendzie Powiatowej Policji w B.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd zobowiązany będzie ocenić kompletność złożonego wniosku i konieczność ewentualnego skorzystania z kompetencji przewidzianej w art. 343 § 3 k.p.k.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Waldemar Płóciennik Włodzimierz Wróbel Eugeniusz Wildowicz

[PGW]

[ms]